

מהווי הרפת

מסיפוריו של משולם סיקרון, משאבי שדה.

502

(לא נכנסת בלי מעיל)

אליהם חיוך של ידען, הבאתי את הכלב החשמל הידני והצהרתי: "שמה שלא עשו השניים תעשה הטכניקה".

יצאנו שלושתנו עם מקלות טריים כשאני לוקח פיקוד ומכריז: "לאט ובשקט, לאט ובשקט. אתה, עמוד כמו קיר מצד אחד ואתה אתי, וכשתהיה קרובה, נזרו נדחוף ונצקק כדי שתיכנס בבהלה". וכך היה, קירבנו אותה קרוב לפתח, בפנים עמדו שתי פרות כדי לשמש לה דוגמה, ואז... הסתערנו עליה בשאגות ובמכות כאילו השדים התעוררו ו... תפסה בהלה נתנה צעד ועוד צעד וכמעט והיא שלנו, ולא!! עצמה עיניים הסתובבה, עלתה עלינו והסתלקה לקצה החצר.

לא ויתרנו. שוב הבאנו אותה, שוב הרבצנו, שוב דחפנו, הפעלתי את הזרז החשמלי, והיא... נתקעה בכניסה כאומרת: "תהרגו אותי במכות, אני לא נכנסת". היינו מלוכלכים מהזבל שהותו עלינו, היינו עייפים, אבל לא מיואשים. קפץ מי שקפץ ורץ והביא נזם, ועד שהבינה מה קורה... וכבר הנזם תפוס באפה. תפס הבריון שבינו בחבל של הנזם והחל למשוך ואנחנו דוחפים מאחור צעד ועוד צעד, הרמת רגל ועד רגל והיא חוזרת אחורה. כמעט קרענו לה את האף. היינו סחוטים יותר, מטונפים וקרובים ליאוש, ואז עלתה ההצעה – הובלה עיוורת. מישוהו הלך והביא מעיל זרוק, קשרנו אותו לראשה ככה שלא ראתה דבר וחצי דבר, דחפנו ו... הפעם הצלחנו, היא היתה בפנים.

החליבה עברה בשקט (היתה המומה). בצהרים שוב חזר הסיפור, לא רצתה להיכנס ולא עזרו המכות. כבר היינו למודי נסיון, הבאנו את המעיל מהבוקר, קשרנו אותו סביב ראשה ומשכנוה עד שנכנסה. גם בלילה הצליחו

כשהגיעה זמנה של 502 להמלטה, היא היתה עגלה גדולה ויפה, עם עטיץ צמוד ומפותח ועם סיכויים לפרה טובה. ההמלטה עברה בשלום, אנחת רווחה! מצאנו אותה בצהרים מלקקת עגלה קטנה וחמודה, היא גם נראתה צועדת כהלכה וכבר מטפטפת חלב. הבאנו אותה לחצר ההמתנה עם קבוצה ג'. רושם ראשוני: שקטה עד שקטה מאד.

התחלנו לחלוב את הקבוצה וניסינו תוך כדי חליבת הקבוצה ובעזרת הכלב החשמלי להכניס אותה למכון החליבה בין פרות גדולות, על מנת שתילחץ ותיחלב בשקט – לא הצלחנו! הגיעה עד הדלת וברגע האחרון נתנה סיבוב והתרחקה. ניסינו עוד פעם ועוד פעם, קצת ליטפנו אותה במקל, לשוא! 502 סירבה להיכנס למכון החליבה, ומאחר שקצת התחלקה ויתרנו לה, בהניחנו שבלילה תתחזק וגם תסכים יותר בקלות להיכנס למכון (גם ידענו שבלילה חולבים שני רפתנים מנוסים, הם בטח יאלפו אותה...)

בבוקר באתי ב־0.600, חולבי הבוקר היו בחליבת הקבוצה השניה ועל הלוח מצאתי הודעה מהלילה בזו הלשון (באותיות גדולות): "חתיכת זונה! לא הצלחנו לחלוב את 502" משפט קצר, אבל מה שמסתתר מאחוריו? חשבתי...

ב־0.700 אני מנקה אבוסים בחוץ ומרחוק אני שומע צעקות ומכות של רפתנים עצבניים. אני קופץ לעזרה, מתנשם ומתנשף (זה קורה לי גם ללא התאמצות מיוחדת) ואני מוצא את שני חולבי הבוקר מיואשים, לא הצליחו להכניס את העגלה 502. את כל המקלות שברו עליה וגם את הזנב. ניסו להביא אותה בריצה ובנפנוף סינורים, הגיעה עד הדלת ממש ונעצרה. חייכתי

ויטאבלוק – מכיל ויטמינים ומינרלים
לבקר: 2 מליון יחידות ויטמין A בק"ג.
לצאן: 800,000 יחידות ויטמין A בק"ג.

פורטיבלוק – מכיל מינרלים בלבד
לבקר: צבע לבן
לצאן: צבע אדום

מוצרי מעברות
היצרן: LEMASA – ספרד
יבוא ושיווק: מוצרי מעברות בע"מ
קבוצת מעברות 60980, טל': 053-685451

להכניסה רק בעזרת המעיל. משיכה קלה והיא נכנסה. למחרת למדה את העסק. הגיעה עד הפתח, נעמדה וחיכתה, הבאנו את המעיל (שלה), כיסינו את ראשה, ודי בקלות נכנסה. בלי המעיל לא הסכימה להיכנס, נתקעה בכניסה ולא זזה.

שבוע שלם הכנסנו אותה לחליבה רק בעזרת כיסוי העיניים עם המעיל ומשיכות קלות. המעיל היה במכון וכל רפתן ידע, שאת 502 מכניסים רק עם מעיל על הראש. עד שיום אחד בלי הצהרה והכנה נכנסה לבד. מה זה נכנסה לבד, רצה ראשונה ודהרה ישר פנימה. ומאז כאילו משהו חדר לראשה הגדול ואין שום בעיות אתה. שקטה, רגועה ועוד נכנסת ראשונה בדבוקה. את המעיל זרקנו לכביסה... מי יודע אולי תהיה עוד עקשנית! אבל לפני כן סימנו אותנו: "רפת 502", במחסן הבגדים רואים רפת ושמים בתא המתאים, רק מתפלאים של מי המספר 502...